

"Ο Σχολειούλης"

Η εφημερίδα του 2ου Δημοτικού Σχολείου Καβάλας

Έκδοση Δεκεμβρίου 2016

Εκδοτικό σημείωμα... Editorial

Αρκεί....

Δεκέμβρης... Μήνας εορταστικός... Με την αορτή του να χτυπά δυνατά συντονισμένη στο πνεύμα των Χριστουγέννων. Πιστοί ακόλουθοι εμείς, θεματοφύλακες των «παραδόσεων», γινόμαστε εκούσια φορείς του, καλοί αγωγοί της χριστουγεννιάτικης ατμόσφαιρας... Στολίζουμε το δέντρο μας, γοητευόμαστε από τα λαμπρόνια που πανηγυρίζουν την έντασή τους, στολίζουμε τα καρυδένια μπουφεδάκια της γιαγιάς μας, βγάζουμε τα γιορτινά στρωσίδια μας, και αρχίζουμε τις λίστες μας. Για τα γλυκά, το χριστουγεννιάτικο τραπέζι, τα δώρα στα βαφτιστήρια, τα παιδιά, τους αγαπημένους μας... Λίστες μακρές, στολισμένες κι αυτές και πλέον προσαρμοσμένες στα νέα οικονομικά δεδομένα και νοτισμένες από μια υγρασία θλίψης για την ξεφτισμένη γοητεία της αλλοτινής εμβέλειάς τους...

Το μόνο που ξεχνάμε να στολίσουμε είναι η σκέψη και οι ψυχές μας... Εκεί ο στολισμός κρίνεται πολυτέλεια αναλογικά με τον χρόνο μας που είναι πάντα ασφυκτικός και κατακερματισμένος... Εκεί ο στολισμός μοιάζει γρήγορο φτυάρισμα πεσμένων φύλλων, ίσα ίσα για μια ψευδαίσθηση καθαρότητας... Γιατί το επιμελές καθάρισμα προϋποθέτει φροντίδα, χρόνο, αφοσίωση, άλλες πολυτέλειες που δε συμβαδίζουν με την ταχύτητα και τον αυτοματισμό των πράξεών μας. Έτσι συνηθίσαμε. Και η συνήθεια είναι μεγάλη δύναμη.

Κατά το ειωθός (κατά τα συνηθισμένα...) μετρούν και πάλι φέτος οι σειρήνες των πολυκαταστημάτων αντίστροφα μέχρι την ποθητή μέρα: τα Χριστούγεννα (αλήθεια γιατί λέμε τα Χριστούγεννα και όχι η «Χριστούγεννα»);. 20, 15, 10 μέρες ακόμη. Και η μέρα φτάνει. Μόνο που συχνά ξεχνάμε τι και γιατί γιορτάζουμε.

Αν αναλογιζόμασταν τι θα απαντούσαμε σε ένα άγουρο μικράκι που με απορημένα μάτια θα μας απηύθυνε αυτήν την ερώτηση, ίσως βρισκόμασταν σε αμηχανία από την ασυμφωνία που θα προέκυπτε ανάμεσα στα λεγόμενά μας και την ισχύουσα πραγματικότητα. «Γιορτάζουμε τη γέννηση του Χριστού σε μία φτωχική και ταπεινή φάτνη», θα έλεγα προσωπικά στο μικρό αγόρι. «Κι όμως εκεί, στη ζεστασιά των χνών των ζώων και της αγάπης ήταν αυτάρκης και ασφαλής. Το λίκνο του φτωχικό όμως η ροή της ανθρώπινης φροντίδας και ενέργειας πηγαία και ατέρμονη. Γιορτάζουμε την έλευση Εκείνου που ήρθε στην ανθρωπότητα για να διδάξει την απλότητα, την καλοσύνη, την αυτάρκεια....»

Και ίσως το αγόρι να ρωτούσε και πάλι, αυτή τη φορά με πιο μεγάλο ενδιαφέρον: «Και τότε εμείς γιατί στολιζόμαστε τόσο πλούσια; Αφού ο Χριστός δεν ήταν πλούσιος, γιατί το πνεύμα των Χριστουγέννων είναι τόσο λαμπερό και εντυπωσιακό;»

Και τότε θα έπρεπε με πράξεις να απαντήσω στο παιδί. Να το πάρω από το χέρι και κάθε φορά να του θυμίζω τα δικά μου «αρκεί» της προσωπικής μου αυτάρκειας. Να εξηγήσω ότι το όμορφο περιτύλιγμα χρειάζεται, μα είναι μόνο μία φλούδα προστασίας των γυμνών σημείων της σκέψης μας που ξέντυσε η ταχύτητα, και δεν αρκεί. Ίσως και να μη χρειάζεται καθόλου όταν η σκέψη και κατά συνέπεια η ψυχή μας θα είναι τόσο ζεστή που δε θα έχει ανάγκη προστασίας. Όταν εκείνη στολιστεί με την ειλικρίνεια, την ευγένεια, την κατανόηση, το σεβασμό θα έχουν ανάψει τα λαμπιόνια της αλήθειας της και θα λάμπει όπως το άστρο της Βηθλεέμ. **Αρκεί** να έχουμε το θάρρος να κοιτάξουμε το συνάνθρωπο ευθεία στα μάτια. Να του απευθύνουμε ένα ζεστό χαμόγελο, δυο λέξεις απαλές σα χάδι: «Καλή σου μέρα», και να το εννοούμε. **Αρκεί** να εξασκήσουμε τους μυς του προσώπου μας στην κίνηση ενός χαμόγελου που τόσο έχουμε ξεχάσει. **Αρκεί** να σταχυολογήσουμε τις ανάγκες μας και θα δούμε ότι αυτά που αληθινά μας χρειάζονται είναι πολύ λιγότερα από όσο φανταζόμαστε. **Αρκεί** να απελευθερωθούμε από τα συμπλέγματα των δυτικών αναπτυσσόμενων και αναπτυγμένων χωρών του σύγχρονου πολιτισμού που θέλουν την αγάπη να αποδεικνύεται με δώρα και το μέγεθός της με την χρηματική τους, συμβατική αξία. Μια χειροποίητη κατασκευή-είτε είναι γλύκισμα, είτε αντικείμενο σμιλευμένο με το χέρι- ένα χειρόγραφο σημείωμα, μία συνάντηση μπορούν να χτίσουν με γερά θεμέλια τη φάτνη της σκέψης και των συναισθημάτων μας, το «σπιτικό» της αυτάρκειάς μας... Δεν είναι αρκετά;

Σε αυτό το τεύχος μας αρκεστήκαμε να μετατρέψουμε τις προσωπικές μας απορίες, αυτές που θα εκφράζαμε πίνοντας τον καφέ ή το αναψυκτικό μας σε μια φιλική συνάντηση, σε θέματα προς διερεύνηση.

Έτσι, αναζητήσαμε τις ρίζες των προλήψεων και το βαθμό στον οποίο είμαστε ο καθένας μας προληπτικοί. Μας απασχόλησε η λαλιά μας, το πόσο ελληνικά ομιλούμε αλλά και πόσο ελληνικά ομιλούν όσοι δεν είναι Έλληνες... Αυτό το μήνα που ο Άγιος Βασίλης φέρνει δώρα στα παιδιά αναρωτηθήκαμε με ποια παιχνίδια έπαιζαν τα αρχαία παιδόπουλα αλλά και από ποια διαδρομή έφτασε σε μας ο διάσημος γεράκος με την κόκκινη στολή. Η επικαιρότητα της «Χριστουγεννιάτικης Ιστορίας» του Καρόλου Ντίκενς μας ώθησε να αναζητήσουμε την «ιστορία» της και τις διάφορες διασκευές από το 1910 μέχρι σήμερα. Και καθώς η ματιά μας είχε λοξοδρομήσει στο παρελθόν προσπαθήσαμε να κάνουμε μια αναδρομή στον τελευταίο αιώνα μέσα από φωτογραφίες χριστουγεννιάτικες των 10 περασμένων δεκαετιών. Τέλος η σκέψη μας στάθμευσε σε ένα τραγούδι που χαίρει ιδιαίτερης τιμής την περίοδο των Χριστουγέννων κάθε χρόνο και θελήσαμε να συνθέσουμε τη φυσιογνωμία του. Έτσι, κατά τι πλουσιότεροι, σας αφήνουμε να πάρετε τη σκυτάλη σε ευθεία τροχιά προς τον καινούριο χρόνο.

Καλά Χριστούγεννα και Καλή χρονιά!

Η κοκκινοσκουφίτσα

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα κοριτσάκι, η κοκκινοσκουφίτσα. Την έλεγαν έτσι, γιατί πάντα φορούσε ένα κόκκινο σκουφάκι το χειμώνα ή κόκκινο καπέλο το καλοκαίρι. Η μαμά της μια μέρα της ζήτησε να πάει ζεστό φαγητό στη γιαγιά της, γιατί ήταν άρρωστη βαριά. Ξεκίνησε το πρωί και θέλησε να αλλάξει δρόμο για να κόψει μερικά λουλούδια, παρά τις συμβουλές της μαμάς της. Συνάντησε και μερικά ζωάκια που τη ρώτησαν τι κάνει μόνη της στο δάσος και εκείνη απάντησε ότι πάει λίγο φαγητό στη γιαγιά της που είναι άρρωστη. Όμως αυτό το άκουσε και ένας πεινασμένος λύκος. Κάνοντας τη φωνή του, όσο πιο γλυκιά μπορούσε, πλησίασε το κοριτσάκι και του πρότεινε

-Θέλεις να πάω εγώ το καλάθι στη γιαγιά σου και να κόψεις τα λουλούδια με την ησυχία σου;

Η κοκκινοσκουφίτσα, του έδωσε το καλάθι και τον ευχαρίστησε.

Εκείνος έτρεξε να προλάβει να φάει τη γιαγιά, προτού φτάσει το κοριτσάκι. Έπειτα, αφού έβαλε τα ρούχα της, ξάπλωσε στο κρεβάτι της και περίμενε την κοκκινοσκουφίτσα.

Όταν έφτασε η κοκκινοσκουφίτσα έφτασε στο σπίτι της γιαγιάς είπε

-καλή μου γιαγιά, εγώ είμαι η Κοκκινοσκουφίτσα, άνοιξε!

Παραξενεμένη άκουσε τη γιαγιά της να της λέει

-άνοιξε το σύρτη και μπες

Η περιέργειά της αυξήθηκε όταν είδε τη γιαγιά της

-Γιαγιά, ρώτησε, γιατί έχεις τόσο μεγάλα μάτια;

-Για να σε βλέπω καλύτερα, παιδί μου

-Γιαγιά, γιατί έχεις τόσο μεγάλη μύτη;

-Για να μυρίζω καλύτερα τα λουλούδια που μου έφερες, παιδί μου!

-Γιαγιά, γιατί έχεις τόσο μεγάλο στόμα;

-Για να σε φάω καλύτερα!!!! Είπε ο λύκος, και σηκώθηκε, για να αρπάξει το κοριτσάκι με το κόκκινο σκουφί

Ευτυχώς ένα κυνηγός, που για καλή της τύχη, περνούσε από εκεί, άκουσε τις φωνές της και μπήκε μέσα στο σπίτι. Σκότωσε το λύκο, άνοιξε την κοιλιά του και έβγαλε τη γιαγιά. Γιαγιά και εγγονή αγκαλιάστηκαν, και η Κοκκινοσκουφίτσα κατάλαβε πως πρέπει να ακούει τις συμβουλές της μαμάς και να εμπιστεύεται τον οποιονδήποτε.

Δημήτρης Μαυρομάτης

ΔΙΑΣΚΕΥΕΣ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ “A CHRISTMAS CAROL”

Η μεγάλη επιτυχία του βιβλίου, οδήγησε αρχικά στην μεταφορά της ιστορίας στον κινηματογράφο από τον Walter R. Booth, κι έπειτα σε πολυάριθμες διασκευές.

Η πρώτη ταινία βασισμένη στη νουβέλα του Dickens γυρίστηκε το **1901**. Ονομαζόταν “**Scrooge; Or, Marley’s Ghost**” και ήταν βρετανική. Η ταινία ήταν βουβή κι είναι η πρώτη στην οποία χρησιμοποιήθηκαν μεσότιτλοι. Δυστυχώς δεν διασώθηκε ολόκληρη η ταινία, αλλά μόνο μέρος της που βρίσκεται στη Βρετανική Ταινιοθήκη, και είναι φυσικά πολύ ενδιαφέρον, κυρίως για ιστορικούς λόγους.

Το **1938**, η **Metro-Goldwin-Mayer** γύρισε την πιο γνωστή ταινία της συγκεκριμένης ιστορίας “**A Christmas Carol**” Στην προσπάθειά της να είναι το φιλμ “οικογενειακό”, και να μπορεί να παρακολουθείται από παιδιά κάθε ηλικίας, αφαίρεσε τα πιο τρομακτικά τμήματα της ιστορίας. Για παράδειγμα, εμφανιζόταν

μόνο το φάντασμα του Μάρλεϊ στην αρχή, ενώ τα φαντάσματα των Χριστουγέννων μιλούσαν έξω από το παράθυρο του Σκρουτζ, χωρίς να φαίνονται.

Το **1951**, γυρίστηκε η ταινία **Scrooge**, που μετονομάστηκε σε **A Christmas Carol** στις **Η.Π.Α.** Πρόκειται για ένα φιλμ **αρκετά τρομακτικό για παιδιά, με αρκετές σκηνές θανάτου**, που επεκτείνει την ιστορία του Ντίκενς, ώστε να γίνει πιο τρομακτική.

Το **1970**, γυρίστηκε το **μιούζικαλ Scrooge**, με πρωταγωνιστή τον **Albert Finney** και τον **sir Alec Guinness**. Η ταινία ήταν **υποψήφια για 4 Όσκαρ**, αλλά δεν κατάφερε να κερδίσει κάποιο από αυτά. **Ο Albert Finney, πάντως, κέρδισε τη χρυσή σφαίρα για πρώτο ανδρικό ρόλο σε κωμωδία/μιούζικαλ το 1971.**

Την επόμενη χρονιά, γυρίστηκε από τον **Richard Williams** η ταινία κινουμένων σχεδίων **“A Christmas Carol”**, που **κέρδισε το Όσκαρ για καλύτερη ταινία κινουμένων σχεδίων μικρού μήκους**. Ο **Frank Cross (Murray)** είναι μια κυνική εκτελεστικό τηλεοπτικών προγραμμάτων. Έχει βρει μεγάλη επιτυχία και τον πλούτο, αλλά μόνο με το να γίνει κρύα καρδιά και σκληρή.

Μετά από περίπου 18 χρόνια γυρίζεται το **“Scrooged”**, μία Αμερικάνικη κωμωδία που αποτελεί έναν εκσυγχρονισμό της κλασικής ιστορίας του Ντίκενς. Η ταινία σκηνοθετήθηκε από τον **Richard Donner** και κινηματογραφήθηκε από τον **Michael Chapman**. Στην ταινία πρωταγωνιστούν ο **Bill Murray**, με την **Karen Allen, Bobcat Goldthwait, John Forsythe, Carol Kane, John Houseman**, και **Ρόμπερτ Μίτσαμ** στην υποστήριξη των ρόλων. Η αδιάστακτη συγκέντρωση του σχετικά με την καριέρα του έχει κοστίσει την αληθινή αγάπη του, **Claire Phillips (Allen)**. Επίσης, τον αποξένωσε από τον αδελφό του **Ιάκωβο (John Murray)**, και εξάλειψε κάθε πιθανότητα να έχουν μια ευτυχισμένη και ικανοποιητική ζωή. Καθώς η βοηθός του **Χάρη Cooley (Woodard)** υπολειτουργεί, αναγκάζεται να σπάσει συνεχώς τα σχέδια με την οικογένειά της και να παραμελεί τον γιο της Calvin.

Όταν ο Frank αναλαμβάνει μια ζωντανή μετάδοση την παραμονή των Χριστουγέννων του **A Christmas Carol**, η ζωή του αρχίζει να αντικατοπτρίζει την ιστορία του που παράγουν. Έτσι, τον επισκέπτονται τρία φαντάσματα, τα οποία προσπαθούν να του διδάξουν ότι το νόημα των Χριστουγέννων είναι η αγάπη. Μία εκπληκτική ταινία , που μας δείχνει πως θα διαδραματίζονταν η ιστορία του Σκρουτζ σήμερα.

Περνάμε τώρα σε μια άλλη ταινία κινουμένων σχεδίων, του **1983**, το **“Mickey’s Christmas Carol”**, στην οποία ο **γνωστός μας Σκρουτζ Μακ Ντακ υποδύεται το λογοτεχνικό ήρωα στον οποίον οφείλει το όνομά του, ενώ ο Μίκυ Μάους συγκινεί στο ρόλο του Μπομπ Κράτσιτ, πάντα με τη Μίνι στο πλευρό του ως κυρία Κράτσιτ**. Ο Ντόναλντ είναι (εύλογα) ο Φρεντ, ανιψιός του Σκρουτζ, ενώ ο Γκούφη κρατά το ρόλο του φαντάσματος του Μάρλεϊ. Ο γρύλος Τζίμινι Κρίκετ στο ρόλο του φαντάσματος των περασμένων

Χριστουγέννων, ο γίγαντας Γουίλι ως φάντασμα των φετινών Χριστουγέννων και ο Μαύρος Πητ ως φάντασμα των επόμενων Χριστουγέννων πλαισιώνουν τους αγαπημένους μας ήρωες. Στη ταινία παρελαύνουν με μικρότερους ρόλους πολλοί άλλοι γνωστοί ήρωες της Disney.

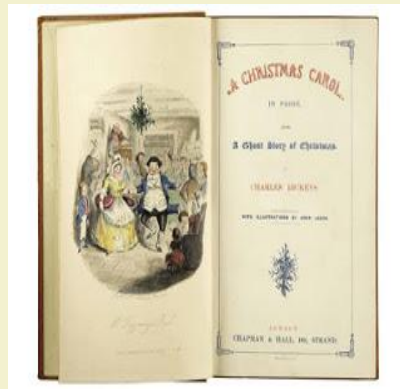
Για τους λάτρεις της καλής κωμωδίας, εντάσσουμε εδώ και μια παρωδία της ιστορίας, το “**Blackadder’s Christmas Carol**”, του **1988**, όπου ο **Rowan Atkinson**, σε ένα εξτρα επεισόδιο της σειράς που τον ανέδειξε, παίζει το ρόλο του **Ebenezer Blackadder**, του καλύτερου ανθρώπου της Βικτωριανής Αγγλίας, τον οποίον όλοι εκμεταλλεύονται. Μετά την επίσκεψη, όμως, τριών φαντασμάτων, αποφασίζει να αλλάξει και εν τέλει καταλήγει κακός.

Ακολουθεί το “**Muppets Christmas Carol**”, μια απίθανη και πρωτόγνωρη ταινία-μιούζικαλ, παραγωγής **Disney**, του **1992** σε σκηνοθεσία **Brian Henson**, γιου του δημιουργού των Muppets, Jim Henson, που καταφέρνει, αν και είναι κωμική, να μην ξεφύγει από την αυθεντική εκδοχή της ιστορίας. Ο εξαιρετικός Μάικλ Κέιν στο ρόλο του τσιγκούνη και μίξερου τοκογλύφου Σκρουτζ, ο απολαυστικός βάτραχος Κέρμιτ, στο ρόλο του φτωχού και ταλαίπωρου υπαλλήλου Μπομπ Κράτσιτ, η χοντρούλα Πίγκυ στο ρόλο της συζύγου του Κέρμιτ, ο Κέρμιτ μωρό με την πατερίτσα του, στο ρόλο του μικρούλη (άρρωστου) Τίμ, ο Γκόντζο, στο ρόλο του συγγραφέα, παρέα με το Ρίζο τον ποντικό! Τα Μάπετς κάνουν για άλλη μια φορά θαύματα, αφηγούμενα τη δική τους εκδοχή της ιστορίας και τα λόγια είναι περιττά.

Αρκετά χρόνια αργότερα, πιο συγκεκριμένα το 2008, γυρίστηκε η ταινία “**Barbie in a Christmas Carol**”. Στο φιλμ αυτό, η αγαπημένη ηρωίδα όλων των κοριτσιών παίζει το ρόλο μίας τραγουδίστριας της όπερας, η οποία είναι καταπιεστική απέναντι στους συνεργάτες της και τους αναγκάζει να δουλεύουν την ημέρα των Χριστουγέννων. Μια εναλλακτική παραλλαγή της ιστορίας, απευθυνόμενη κυρίως στα κορίτσια.

Το Χόλιγουντ επανήλθε λίγο αργότερα ξανά στο προσκήνιο, το 2009, όταν η **Disney** και πάλι ανέθεσε στο **Robert Zemeckis** να γυρίσει το δικό του τρισδιάστατο πλέον “**Christmas Carol**”, με πρωταγωνιστές πολλούς γνωστούς ηθοποιούς (Colin Firth, Gary Oldman, Jim Carrey, Robin Wright Penn).

Κάρολος Ντίκενς-Βιογραφικό

Ο Κάρολος Ντίκενς, δημοσιογράφος και συγγραφέας υπήρξε ο κορυφαίος μυθιστοριογράφος της Βικτωριανής Αγγλίας και ένας από τους σπουδαιότερους σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ήταν ένας από τους πιο σφοδρούς επικριτές των διαιρέσεων της αγγλικής κοινωνίας της εποχής του καθώς και της φτώχειας που προκάλεσε σε μεγάλο μέρος του πληθυσμού η Βιομηχανική Επανάσταση. Είναι ο συγγραφέας των φτωχών, των αδυνάτων και ανήμπορων.

Γεννήθηκε το 1812 στο Πόρτσμουθ της Νότιας Αγγλίας και η πολυτάραχη ζωή της οικογένειάς του λόγω του άστατου χαρακτήρα του πατέρα του αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για το έργο του.

Γύρω στα 1835 άρχισε να δημοσιεύει τα πρώτα έργα του σε συνέχειες κρατώντας αμείωτο το ενδιαφέρον των αναγνωστών του. Η φήμη του εκτοξεύεται με τα μυθιστορήματα Όλιβερ Τουϊστ(1837-1838) και «Νικόλας Νίκλεμπι»(1838) που περιγράφουν με τα μελανότερα χρώματα την άθλια καθημερινότητα του Λονδίνου και του Γιορκσάιρ.

Το 1844 γράφει το πιο δημοφιλές έργο του, τη «Χριστουγεννιάτικη Ιστορία». Στο έργο αυτό ξεπροβάλλει η φιλοσοφία του Ντίκενς για το πνεύμα των Χριστουγέννων το οποίο θα έπρεπε να χαρακτηρίζει τις σχέσεις των ανθρώπων καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου.

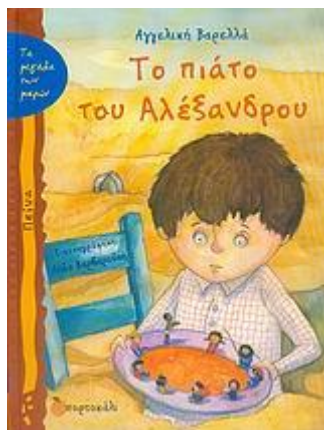
Το 1849 αρχίζει να δημοσιεύει σε συνέχειες το αγαπημένο του μυθιστόρημα «Δαβίδ Κόπερφιλντ» που περιέχει πολλά αυτοβιογραφικά στοιχεία. Ακολουθούν και άλλα μυθιστορήματα όπως η «Ιστορία δύο πόλεων» καθώς και «οι Μεγάλες Προσδοκίες» και τα ταξίδια του στην Αμερική όπου γνωρίζει την αποθέωση.

Στις 8 Ιουνίου του 1870 πεθαίνει σε ηλικία 58 ετών από εγκεφαλικό επεισόδιο αφήνοντας ημιτελές το μυθιστόρημα « Το Μυστήριο του Έντουιν Ντρουιν» που πολλοί επιχείρησαν να το ολοκληρώσουν.

Στην Ελλάδα για πρώτη φορά έργο του Ντίκενς κυκλοφόρησε το 1887 που ήταν τα «Δύσκολα Χρόνια». Από τότε τα σημαντικότερα έργα του Ντίκενς έχουν μεταφραστεί στα Ελληνικά, όχι μία αλλά πολλές φορές. Πολλά έργα του έγιναν γνωστά στην Ελλάδα από τα Κλασικά Εικονογραφημένα.

Το πιάτο του Αλέξανδρου

Αγγελική Βαρελλά

Στο πιάτο του Αλέξανδρου είναι ζωγραφισμένα παιδιά. Όταν τρώει το φαί του, τα βλέπει εκεί μέσα γελαστά και χαρούμενα. Και επειδή το πιάτο του είναι στρογγυλό σαν τη Γη, όταν τρώει θαρρεί πως τρώει παρέα με όλα τα παιδιά του κόσμου.

Όλα αυτά τα ζωγραφιστά παιδιά είναι φίλοι του. Φορούν διαφορετικές φορεσιές. Ο Εσκιμώος τη ζεστή του γούνα. Ο Ινδιάνος το χρωματιστό φτερό στο κεφάλι του. Ο Σκωτσέζος την καρό του φούστα και η Γαλλίδα έναν κόκκινο μπερέ στα σγουρά της μαλλιά.

Μαζί με τη μαμά του τους έχουν δώσει διαφορετικά ονόματα. Τους μιλάνε, τα ρωτάνε αν τους αρέσει το φαγητό και περνάνε πολύ όμορφα. Του Αλέξανδρου του αρέσει η χορτόπιτα, όπως την κάνει η μαμά του με δικό της φύλλο και διάφορα χορταρικά. Μα το μεγάλο γλέντι γίνεται με τη φασολάδα. Ο Αλέξανδρος καταπίνει τη ζεστή σούπα και ταιίζει τους φίλους του.

Ένα βράδυ, την ώρα που η μάνα έστρωνε το τραπέζι, ο πατέρας άνοιξε την τηλεόραση. Ο Αλέξανδρος στρώθηκε μπροστά στο πιάτο του, όπου μοσχοβολούσε η χορτόπιτα, άρπαξε ένα κομμάτι με τα χέρια του και του έδωσε μια γερή δαγκωματιά. Ξαφνικά η τηλεόραση έδειξε μια έρημο. Μια μεγάλη έρημο ως εκεί που έφτανε το μάτι. Ο ήλιος έκαιγε. Η άμμος άχνιζε. Πάνω στην άμμο φάνηκαν να περπατούν ξυπόλυτα παιδιά. Αγέλαστα. Με μεγάλα μάτια. Με ποδαράκια λιγνά σα καλάμια. Με χέρια σα κλωστές. Ο Αλέξανδρος πρώτη φορά στη ζωή του έβλεπε τέτοιο πράγμα. Ένα από αυτά τα αδύνατα παιδιά άπλωσε το χέρι του κρατώντας ένα πιάτο, σαν να ήθελε να το δείξει στον Αλέξανδρο. Δεν ήταν ζωγραφισμένο. Ήταν τσίγκινο. Δεν ήταν γεμάτο. Ήταν άδειο. Σαν να κοίταζε εκείνον, το παιδί έλεγε:

"Ταγκελά, ταγκελά"

Τι σήμαινε αυτό; Ψωμί; Φαί; Πού να ξέρει; Ο Αλέξανδρος στενοχωρήθηκε πάρα πολύ. Έκρυψε με τα χέρια του το πιάτο για να μη ζηλέψουν τα παιδιά που δεν είχαν να φάνε. Όστε έτσι λοιπόν! Δεν ήταν όλα τα παιδιά γελαστά και χορτάτα. Υπήρχαν Σαχίν και Μαχίγκα που πεινούσαν; Αχ, ας μπορούσε να τους έδινε τη χορτόπιτα που μοσχοβολούσε!

-Φάε , Αλέξανδρε , είπε η μάνα

-Δε πεινάω, είπε εκείνος.

Δεν είχε όρεξη πια. Άμμος λες και είχε φράξει το λαιμό του. Και η τηλεόραση έδειχνε συνέχεια έρημο. Και μια καμήλα. Η έρημος είχε μπει, θαρρείς, μέσα στο σπίτι του. Ο Αλέξανδρος δεν είχε χρήματα, είχε όμως τη χορτόπιτα. Αυτό μπορούσε να δώσει. Πήρε το ζωγραφιστό του πιάτο και το έβαλε στο φούρνος της κουζίνας. Στην Τράπεζα, έλεγε ο κύριος με τη γραβάτα. Στην τράπεζα θα το πήγαινε.

Την άλλη μέρα, μόλις ξύπνησε, παρακάλεσε τη μητέρα του.

-Θα με πας στην Τράπεζα;

_Θα σε πάω, είπε καλόβολα εκείνη.

Υποψιαζόταν κάτι , μα δεν ήθελε να το ρωτήσει το γιατί. Ούτε απόρησε, όταν είδε το παιδί της να παίρνει το πιάτο με τη χορτόπιτα από το φούρνο. Τον πήρε από το χεράκι και πήγαν ως τη γωνία του δρόμου, στην Τράπεζα. Μπήκαν μέσα από μια πόρτα στριφογυριστή σαν τη Γη που στριφογυρίζει, στριφογυρίζει συνεχώς.

Ο Αλέξανδρος στάθηκε στην ουρά. Οι άλλοι πελάτες τον έβλεπαν σοβαρό με τη χορτόπιτα και χαμογελούσαν. Όταν το παιδί έφτασε στο ταμείο, σηκώθηκε στις μύτες των ποδιών του και απόθεσε στο πιάτο στο γκισέ.

-Τι είναι αυτό, παιδί μου; ξαφνιάστηκε ο ταμίας

-Είναι...κόμπιασε λιγάκι ο Αλέξανδρος, είναι για τους φίλους μου στην έρημο. Στην τηλεόραση το είπε ένας κύριος με γραβάτα, αν θέλουμε να βοηθήσουμε, να έρθουμε στην Τράπεζα. Έκανε να φύγει.

-Στάσου φώναξε ο ταμίας. Θέλεις αγοράκι να στείλω στους φίλους σου τη χορτόπιτα;

-Ναι, κούνησε το κεφάλι του το παιδί. Αυτοί δεν έχουν πίτα, λένε "ταγκελά, ταγκελά", ενώ εγώ έχω κι άλλη στο σπίτι.

Τα μάτια του ταμιά γυάλισαν. Και των άλλων που περίμεναν στη σειρά. Κι έτσι, πολλά λαμπερά συγκινημένα μάτια συνόδεψαν το παιδί που προχωρούσε προς τη στριφογυριστή πόρτα, αυτήν που στριφογύριζε σαν τη Γη. Η μαμά του, του κούμπωνε το παλτό και του έλεγε τρυφερά:

-Πάμε τώρα στο σπίτι , αγόρι μου. Έλα, πάμε!

1910-2000

Χριστουγεννιάτικα σφηνάκια μέσα από το φωτογραφικό φακό

Αγαπητοί επιβάτες, η πτήση 1910/2012 της "ΧΡΟΝΟΣ" travel-lines αναχωρεί...
Παρακαλείσθε να προσδεθείτε ...

1910

Keep Christmas with a Kodak

While far too excited to dress, little Jane has popped into bed again to pose for a picture with mother's new Kodak.

And that only starts the fun. Even now father and Uncle Stan are renewing their youth in a snowball fight—and there's another picture.

Kodak is a gift that slips out of the holiday box into the spirit of Christmas.

Autographic Kodaks \$6.50 up

Eastman Kodak Company, Rochester, N. Y., *The Kodak City*

1920

1930

1940

Η βασίλισσα Ελισάβετ εκφωνεί τον
χριστουγεννιάτικο λόγο της.

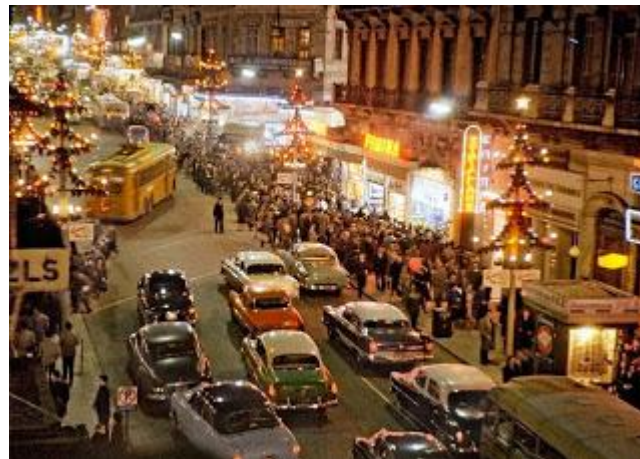

1950

1960

1970

1980

[illegible]

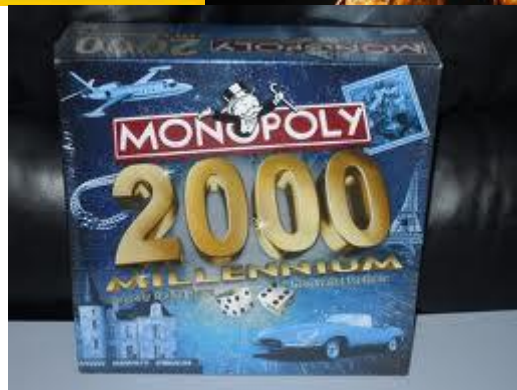
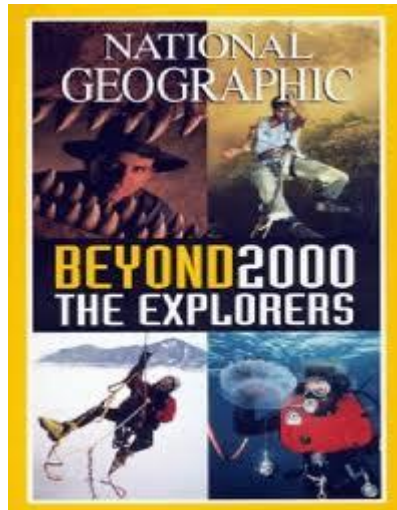

1990

2000

Πηγή:

<http://paizwgrafoi-magazine.blogspot.gr>

"Χριστουγεννιάτικη Ιστορία"

Ο Εμπενίζερ Σκρουτζ, το πνεύμα των Χριστουγέννων και μια σειρά από διαδοχικά επεισόδια σε μια διάσημη και πολυαφηγημένη (σε διαφορετικές εκδοχές) "Χριστουγεννιάτικη Ιστορία". Ποιος είναι όμως ο Εμπενίζερ Σκρουτζ και από που κρατάει η σκούφια του;

Γεννημένο από τον Κάρολο Ντίκενς θα τον συναντήσουμε στο έργο του "Χριστουγεννιάτικη Ιστορία" ή αλλιώς γνωστό ως "Christmas Carol" που γράφτηκε το 1844 και έμελλε να γίνει το πιο δημοφιλές του. Στο έργο αυτό ξεπροβάλλει η φιλοσοφία του Ντίκενς για το πνεύμα των Χριστουγέννων το οποίο θα έπρεπε να χαρακτηρίζει τις σχέσεις των ανθρώπων καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου.

Ήρωας του μυθιστορήματος είναι ο Εμπενίζερ Σκρουτζ, ένας ηλικιωμένος τσιγκούνης, που δεν αισθάνεται συμπόνια για κανέναν από τους ανθρώπους του περιβάλλοντός του. Στο μυαλό του οι άνθρωποι υπάρχουν μόνο για να του προσφέρουν χρήματα, ενώ απεχθάνεται τα Χριστούγεννα, καθώς θεωρεί ότι προσθέτουν ένα ακόμα χρόνο στην πλάτη του, χωρίς να τον κάνουν πλουσιότερο. Την παραμονή κάποιων Χριστουγέννων, ο Σκρουτζ δέχεται έναν απρόσκλητο επισκέπτη. Είναι το φάντασμα του νεκρού συνεργάτη του Τζέικομπ Μάρλεϊ, τσιγκούνη και μίζερου, όπως ο Σκρουτζ, που τον προειδοποιεί να αλλάξει χαρακτήρα για να μην έχει την ίδια κατάληξη με αυτόν. Στη συνέχεια, τον επισκέπτονται τα τρία φαντάσματα των Χριστουγέννων και του υποδεικνύουν τα λάθη του, βοηθώντας τον να αγγίξει τη μετάνοια. Μετά την εμπειρία αυτή, ο πρώην εκμεταλλευτής Σκρουτζ αλλάζει άρδην τη συμπεριφορά του και μετατρέπεται στον μεγαλύτερο ευεργέτη της πόλης του.

Το βιβλίο διατρέχουν τα δύο θέματα, που έχουν κομβική σημασία στο έργο του Ντίκενς: η κοινωνική αδικία και η συνακόλουθη φτώχεια, δύο από τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά της βικτωριανής Αγγλίας, που βίωνε τον άκρατο καπιταλισμό της Βιομηχανικής Επανάστασης. Ο σπουδαίος Άγγλος συγγραφέας το έγραψε σε μία περίοδο, που βρισκόταν και αυτός σε εξαιρετικά άσχημη οικονομική κατάσταση. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να δεθεί συναισθηματικά με τους ήρωες της ιστορίας του, δίνοντας εξαιρετική ζωντάνια στην αφήγηση. Μάλιστα, ο ίδιος έλεγε, ότι καθώς έγραφε γελούσε κι έκλαιγε ξανά και ξανά.

Πηγές:

<http://paizwgrafoi-magazine.blogspot.gr/search/label/2%CE%BF%20%CE%A4%CE%B5%CF%8D%CF%87%CE%BF%CF%82>

<http://el.wikipedia.org/>

<http://www.sansimera.gr/articles/484>

http://www.matia.gr/7/71/7106/7106_8_05.html

http://news.pathfinder.gr/periscopio/christmas_carol.html

http://my-magazine-gr.blogspot.gr/2011/12/blog-post_6817.html

<http://www.sansimera.gr/articles/484#ixzz2FLKhrwQv>

Ποιοί είμαστε

Συντακτική ομάδα

Είμαστε η Ε' τάξη κι έχουμε συνεργάτες απ' όλες τις τάξεις του Σχολείου!
(Ευχαριστούμε τη Φιλόλογο και Γονέα κα Φανερωμένου Ευδοκία για την πολύτιμη βοήθεια της, στη συντακτική ομάδα.)

Επικοινωνία

Μη διστάσετε να επικοινωνήσετε μαζί μας! Ο "Σχολειούλης" ακούει και προβάλλει και τη δική σας φωνή!

Ως γονέας, γείτονας, συμπολίτης, συμμαθητής, ή απλώς φίλος του "Σχολειούλη", μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας στο τηλέφωνο..., ή να μας στείλετε mail στην ηλεκτρονική διεύθυνση... ή να μας ταχυδρομήσετε με τον παλιό καλό τρόπο το γράμμα σας και εμείς θα αναλάβουμε να το εντάξουμε στο επόμενο τεύχος!

email επικοινωνίας; mail@2dim-kaval.kav.sch.gr